

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 467/2022-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky advokátky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Západ, Nitra ČVS: PPZ-392/NKA-ZA2-2019 zo 6. júla 2021, uzneseniu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 115/21/1000-5 z 15. októbra 2021 a postupu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/2 Gv 115/21/1000 spočívajúcemu v podaní obžaloby na Okresnom súde Trenčín takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Ústavný súd uznesením č. k. PLs. ÚS 32/2022 z 15. júna 2022 spojil na spoločné konanie ústavné sťažnosti sťažovateľky sp. zn. Rvp 2479/2021 a Rvp 2506/2021 (v ďalšom priebehu sp. zn. Rvp 2479/2021).
2. Sťažovateľka sa ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 6. decembra 2021 a 8. decembra 2021 domáha vyslovenia porušenia jej základných práv na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje zrušiť namietané uznesenia, vec vrátiť na ďalšie konanie, prikázať prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor ÚŠP“) vziať obžalobu späť, priznať primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

3. Sťažovateľke bolo uznesením vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru (ďalej len „vyšetrovateľ NAKA“) ČVS: PPZ-392/NKA-ZA2-2019 z 1. marca 2021 vznesené obvinenie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Prokurátor ÚŠP uznesením č. k. VII/2 Gv 160/20/1000-141 zo 7. júna 2021 sťažnosť sťažovateľky proti uzneseniu vyšetrovateľa NAKA zamietol ako nedôvodnú.

4. Sťažovateľka 11. júna 2021 podala podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, v ktorom namietala nezákonnosť uznesenia prokurátora ÚŠP zo 7. júna 2021 a uznesenia vyšetrovateľa z 1. marca 2021. Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) uznesením č. k. IV/3 Pz 36/21/1000-6 z 3. novembra 2021 vyslovil porušenie zákona v neprospech sťažovateľky a zrušil uznesenie prokurátora ÚŠP v časti zamietnutia sťažnosti ako nedôvodnej a súčasne zrušil uznesenie vyšetrovateľa NAKA v časti, v ktorej bol skutok sťažovateľky kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

5. Namietaným uznesením vyšetrovateľa NAKA bolo obvinenie proti sťažovateľke rozšírené podľa § 206 ods. 1 a 4 Trestného poriadku pre pokračovací zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) a c) a ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona. Proti uzneseniu o rozšírení vznesenia obvinenia zo 6. júla 2021 podala sťažovateľka sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor ÚŠP namietaným uznesením tak, že ju zamietol ako nedôvodnú. Uznesením prokurátora ÚŠP č. k. VII/2 Gv 160/20/1000-189 z 18. augusta 2021 bolo trestné stíhanie sťažovateľky v zmysle § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčené zo spoločného konania na samostatné konanie č. k. VII/2 Gv 115/21/1000.

6. Sťažovateľka 29. októbra 2021 podľa § 363 Trestného poriadku podala podnet generálnemu prokurátorovi na zrušenie uznesenia vyšetrovateľa NAKA zo 6. júla 2021 a uznesenia prokurátora ÚŠP z 15. októbra 2021. O podanom podnete upovedomila prokurátora ÚŠP.

7. Prokurátor ÚŠP 9. novembra 2021 podal na Okresnom súde Trenčín (ďalej len „okresný súd“) proti sťažovateľke obžalobu. Sťažovateľke bolo 12. novembra 2021 doručené upovedomenie o podaní obžaloby prokurátorom ÚŠP č. k. VII/2 Gv 115/21/1000-8, pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) a c) a ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona. Trestná vec sťažovateľky je evidovaná na okresnom súde pod sp. zn. 2T/100/2021.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažovateľka uvádza, že v namietaných uzneseniach absentuje zo strany vyšetrovateľa NAKA a prokurátora ÚŠP právne a skutkové zdôvodnenie naplnenia jednotlivých znakov skutkovej podstaty prejednávaneho trestného činu, t. j. najmä objektívnej, ale aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Ďalej uvádza, že už jej bolo dvakrát vznesené obvinenie v súvislosti so zločinom marenia spravodlivosti, pričom generálny prokurátor už dvakrát rozhodol o porušení zákona v jej neprospech a uznesenia o vznesení obvinenia zrušil. Podstatným právnym názorom bolo konštatovanie generálneho prokurátora, že sťažovateľka si vykonávala iba prácu advokátky a pri zastupovaní svojho klienta postupovala *lege artis*.

9. Sťažovateľka uviedla, že žiadosťou z 11. augusta 2021 adresovanou ÚŠP sa domáhala preskúmania postupu vyšetrovateľa NAKA. V rámci tejto žiadosti uviedla, že v prípade negatívneho rozhodnutia o jej sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa NAKA zo 6. júla 2021 využije svoje právo podať podnet na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Týmto poukazuje na skutočnosť, že prokurátor ÚŠP vopred vedel a bol uzrozumený s tým, že sťažovateľka využije svoje právo na postup podľa § 363 Trestného poriadku v prípade negatívneho rozhodnutia. Napriek tomu prokurátor ÚŠP podal obžalobu. Podľa sťažovateľky došlo k flagrantlymu porušeniu práva na obhajobu a práva na spravodlivý súdny proces zo strany vyšetrovateľa a prokurátora ÚŠP, pretože svojím postupom vylúčili praktické využitie postupu podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému uzneseniu vyšetrovateľa NAKA

10. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka proti namietanému uzneseniu vyšetrovateľa NAKA podala sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor ÚŠP namietaným uznesením. Ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity, ktorý vo vzťahu k preskúmanému uzneseniu vyšetrovateľa NAKA opodstatňuje uprednostnenie právomoci prokurátora ÚŠP [čl. 127 ods. 1 ústavy a § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Uvedená skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum namietaného porušenia už uvedených práv sťažovateľky uznesením vyšetrovateľa NAKA, preto ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej meritórne prerokovanie.

III.2. K namietanému uzneseniu prokurátora ÚŠP

11. Dôvody ústavnej sťažnosti smerujúcej proti uzneseniu prokurátora ÚŠP sú pre ústavný súd podľa § 45 zákona o ústavnom súde medzami jeho prieskumu určenými samotnou sťažovateľkou. Z obsahu odôvodnenia v predmetnej časti zreteľne vyplýva, že sťažovateľka prednáša meritórnu argumentáciu v jej trestnej veci. Zaoberá sa (ne)naplnením jednotlivých znakov skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti v jej kauze, rozsiahlo a podrobne analyzuje poznatky získané z realizácie svedeckých výpovedí i iných dôkazných prostriedkov a v konečnom dôsledku argumentuje v prospech záveru, podľa ktorého je jej trestnoprávna zodpovednosť za stíhaný skutok vylúčená.

12. Ústavný súd vlastným šetrením za súčinnosti sťažovateľky zistil, že generálny prokurátor uznesením č. k. IV/3 Pz 104/21/1000-25 z 8. apríla 2022 vyslovil porušenie zákona v neprospech sťažovateľky a zrušil ňou namietané uznesenie prokurátora ÚŠP v spojení s uznesením vyšetrovateľa NAKA. Zrušenie ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia po podaní ústavnej sťažnosti obvykle vedie ústavný súd k zastaveniu konania. V prejednávannej veci však meritórny charakter námietok sťažovateľky presahujúcich s ohľadom na systematické usporiadanie priebehu trestného procesu horizont vytýčený napadnutým uznesením prokurátora ÚŠP, ako aj skutočnosť,

že uznesením generálneho prokurátora č. k. IV/3 Pz 104/21/1000-25 z 8. apríla 2022 trestné konanie v predmetnej veci nekončí (pričom toto rozhodnutie generálneho prokurátora automaticky nevyklučuje možnosť, že sťažovateľke bude obvinenie opätovne vznesené), viedli ústavný súd k záveru, že v predmetnej časti konanie o ústavnej sťažnosti nie je potrebné zastaviť, ale odmietnuť, a to na základe posúdenia otázky prípustnosti ústavnej sťažnosti ku dňu jej podania.

13. Ústavný súd rozhoduje o ústavných sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd alebo iný orgán verejnej moci. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, preto musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci ústavného súdu (m. m. II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04, I. ÚS 404/2011).

14. Ústavný súd opakovane zdôraznil, že trestné konanie od svojho začiatku až do jeho konca je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05, II. ÚS 476/2017). Pokiaľ by ústavný súd na túto skutočnosť neprihliadal, poprel by účel a zmysel opravných prostriedkov v trestnom konaní, ktorým je okrem iného náprava procesných pochybení vo veci konajúcich orgánov verejnej moci [orgánov činných v trestnom konaní a súdov (napr. III. ÚS 120/2011, III. ÚS 521/2017)].

15. Z uvedených dôvod ústavný súd nemal pochybnosť, že systematické usporiadanie jednotlivých štádií trestného procesu poskytovalo sťažovateľke dostatočný priestor na to, aby meritórne námietky prednesené v ústavnej sťažnosti proti uzneseniu prokurátora ÚŠP uplatnila v trestnom konaní, v ktorom v čase, keď sa na ústavný súd obrátila, vystupovala ako obvinená. Uvedená skutočnosť vedie ústavný súd k záveru o neprípustnosti ústavnej sťažnosti v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III. 3. K namietanému postupu prokurátora ÚŠP

16. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019).

17. Povaha zásahu, ktorý sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti označila (podanie obžaloby prokurátora), je špecifická a ojedinelá. Samotné podanie obžaloby je totiž úkonom prokurátora, ktorým sa trestné konanie nekončí, iba sa z predsúdnej fázy dostáva do štádia súdneho konania. Preto podanie obžaloby samé o sebe nezahŕňa potenciál zásahu do subjektívno-právnej pozície obvinenej (a vzápätí obžalovanej) osoby. Ústavný súd však neopomenul, že označený zásah do svojich základných práv a slobôd sťažovateľka namieta v nadväznosti na fakt, že sa pred podaním obžaloby obrátila na generálneho prokurátora s návrhom na postup

podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Prokurátor na rozhodnutie o tomto jej návrhu nevyčkal a obžalobu podal napriek tomu, že ak by generálny prokurátor sťažovateľke vyhovel, obžaloba by podaná byť nemohla.

18. Napriek konštatovanej ojedinelosti sťažovateľkou označeného zásahu ústavný súd už v nedávnej minulosti rovnakú právnu otázku posudzoval. Vo svojom uznesení č. k. II. ÚS 184/2022-23 z 27. apríla 2022 vyhodnotil právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vyslovený v jeho uznesení č. k. 3Tost/67/2021 zo 7. decembra 2021 ako nearbitrárny a ústavne udržateľný. Podstata ústavným súdom aprobovaného právneho názoru spočíva v tom, že:

(i) špecifickosť návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku je daná primárne jeho aplikovateľnosťou výlučne na rozhodnutia vydané orgánmi činnými v trestnom konaní v štádiu prípravného konania; súčasne je to jediný mimoriadny opravný prostriedok, o ktorom nekoná a nerozhoduje všeobecný súd, ale generálna prokuratúra (resp. generálny prokurátor) a ktorý nemá výlučne návrhovú povahu, pretože je autoritatívnym kasačným oprávnením generálnej prokuratúry korigovať ňou samotnou zistenú nezákonnosť v rozhodovaní orgánov činných v trestnom konaní,

(ii) jedinou procesnou situáciou, v ktorej sa v konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku rozhoduje, je zistenie dôvodu na zrušenie rozhodnutia prokurátora alebo policajta (a to či už na základe návrhu oprávnenej osoby alebo *ex officio*), pričom v ostatných procesných situáciách sa oprávnená osoba o výsledku prieskumu iba „upovedomuje“; zákon priamo nevyžaduje, aby o návrhu oprávnenej osoby na postup podľa § 363 Trestného poriadku bolo (vôbec) rozhodnuté, a neustanovuje akúkoľvek sankciu ani pre prípad, že sa o takom návrhu vôbec nerozhodne v zákonom stanovenej lehote (šesť mesiacov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia), a to bez ohľadu na dôvod takej nečinnosti,

(iii) zákon s nerozhodnutím o návrhu podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku nespája akúkoľvek procesnú prekážku vo vzťahu k ďalšiemu priebehu trestného stíhania obvineného; ak generálna prokuratúra nie je podľa § 364 ods. 3 Trestného poriadku oprávnená zrušiť právoplatné rozhodnutie po uplynutí šesťmesačnej lehoty, potom tým menej môže byť oprávnená zrušiť takéto rozhodnutie po skončení prípravného konania,

(iv) dotknutá osoba neutrpí ujmu na svojich právach tým, že hoci uplatnila mimoriadny opravný prostriedok, v dôsledku podania obžaloby nebolo možné o ňom rozhodnúť, pretože podaním obžaloby sa prieskum zákonnosti trestného stíhania (vrátane prieskumu zákonnosti vzneseného obvinenia) presunul zo štádia prípravného konania do štádia konania pred súdom; tento prieskum prebieha práve v rámci inštitútu preskúmania obžaloby podľa § 241 Trestného poriadku *ex officio*, čo významne podporuje správnosť záveru o tom, že nerozhodnutie o návrhu podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku nepredstavuje zásah do práva sťažovateľa na podávanie opravných prostriedkov v trestnom konaní; hoci totiž nepochybne nedošlo k rozhodnutiu o návrhu sťažovateľa, kompetencia prieskumu zákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia sa len preniesla na súd konajúci o obžalobe,

(v) pokiaľ ide o nesúlady postupu prokurátora spočívajúceho v podaní obžaloby s príkazom generálneho prokurátora zakazujúcim podanie obžaloby v čase konania podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, vzhľadom na internú povahu predmetného príkazu nepredstavuje samotné jeho porušenie procesnú chybu trestného konania spôsobilú odôvodniť odmietnutie

obžaloby súdom; nerešpektovanie príkazu môže zákonne opodstatniť nanajvyš právo disciplinárnej iniciatívy voči taký príkaz porušujúcemu hierarchicky podriadenému prokurátorovi.

19. Ako už bolo uvedené, právny názor najvyššieho súdu založený na kumulácii rekapitulovaných procesných črt dotknutej právnej regulácie ústavný súd v konaní sp. zn. II. ÚS 184/2022 akceptoval, a to aj napriek jeho vlastnej judikatúre kladúcej návrh na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku do polohy prostriedku nápravy a ochrany základných práv a slobôd obvinenej osoby.

20. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní aktuálnej ústavnej sťažnosti sťažovateľky v tomto smere dopĺňa výstižný odkaz II. senátu na črtu zákonnej regulácie mimoriadneho prieskumu právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní, ktorá spočíva v tom, že Trestný poriadok priamo v § 364 ods. 3, ako aj implicitne (chýbajúca sankcia za nerozhodnutie generálneho prokurátora v zákonnej lehote) počíta so situáciou, keď k meritórnemu posúdeniu dôvodnosti návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku vôbec nedôjde. Tento argument má aj ústavný rozmer, keďže základného práva na súdnu, ako aj inú právnu ochranu sa možno domáhať len v medziach zákonov, ktoré čl. 46 ods. 1 ústavy vykonávajú. Súčasne vo vzťahu sťažovateľkinmu cieľu, ktorý podaním návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku sledovala (prieskum a zrušenie rozhodnutí o vznesení obvinenia), ústavný súd dopĺňa, že podaním obžaloby sa prieskum zákonnosti trestného stíhania (vrátane prieskumu zákonnosti vzneseného obvinenia) presúva zo štádia prípravného konania do štádia konania pred súdom. Sťažovateľkina „šanca“ na meritórny úspech v trestnom konaní, v ktorom je obvinená, sa však iba v dôsledku podania obžaloby nijako z procesného hľadiska nezmenšuje.

21. Ak v popísaných okolnostiach sťažovateľkinho prípadu vyznačujúcich sa konfliktom na jednej strane jej práva na rozhodnutie o návrhu na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, ktoré však samotný zákon vykonávajúci čl. 46 ods. 1 ústavy explicitne aj implicitne relativizuje, a na druhej strane povinnosti prokurátora podať za splnenia podmienok podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu, uprednostnil prokurátor ÚŠP druhú z kolidujúcich hodnôt, ústavný súd je presvedčený, že nemožno dospieť k záveru o takom obmedzení základného práva sťažovateľky na inú právnu ochranu podaním obžaloby, ktoré by narušalo jeho podstatu. Ústavná udržateľnosť pomeriavania oboch konfliktných hodnôt vykonaného prokurátorom ÚŠP a ústiaceho do podania obžaloby napriek neukončenému rozhodovaniu generálneho prokurátora o návrhu sťažovateľky na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku je zvýraznená aj tým, že podmienky na vznik povinnosti prokurátora podať obžalobu vymedzené v § 234 ods. 1 Trestného poriadku sú v ďalšom priebehu trestného konania podrobené súdnemu prieskumu. Najvyšší súd už v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 118/2014 judikoval, že *„okolnosť, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania odôvodňujú postavenie obvineného pred súd (§ 234 ods. 1 Tr. por.) je vecou úvahy prokurátora, ktorej opačnou alternatívou z hľadiska dokázania viny vo vzťahu ku skutkovým zisteniam je zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. a) alebo písm. c) Tr. por. Porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností orgánov činných v trestnom konaní ustanovených v § 2 ods. 10 Tr. por. nie je procesnou chybou v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por., respektíve § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. a nie je sankcionované rozhodnutím o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi podľa naposledy označených ustanovení. Sankciu v tomto prípade predstavuje neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní, a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým*

zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny, čomu zodpovedá výrok súdu podľa § 285 písm. a) alebo písm. c) Tr. por., alebo skutková a kvalifikačná úprava žalovaného činu v prospech obžalovaného.“.

22. Ústavný súd tak na záver odôvodnenia svojho uznesenia považuje za potrebné zosumarizovať svoj decízny postoj k predbežne prerokúvanej ústavnej sťažnosti sťažovateľky konštatáciou z vlastného uznesenia č. k. II. ÚS 184/2022-23 z 27. apríla 2022, podľa ktorej „z ústavnoprávneho hľadiska prevažuje požiadavka ochrany práv obvinenej osoby, ktorá nerozhodnutím o návrhu podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku neutrpí ujmu na svojej podstate, pretože sa ochrana týchto práv podaním obžaloby zveruje do právomoci všeobecných súdov konajúcich vo viacerých inštanciách“. Ústavná sťažnosť je z uvedených dôvodov zjavne neopodstatnená podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

23. Podľa § 67 zákona o ústavnom súde pripája k výroku a odôvodneniu tohto rozhodnutia odlišné stanovisko sudca Peter Straka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. augusta 2022

Peter Straka
predseda senátu